

ad § 2. Vi gør opmærksom paa, at vi til § 4 foreslaar den Ændring, at Retssagerne skal behandles i Sø- og Handelsretten i København som første Instans, et Forslag, hvorpaa vi lægger overordentlig Vægt.

Under Hensyn hertil beder vi det taget under Overvejelse, om det da ikke vilde være rigtigst, at Udvalgets tre Medlemmer alle vælges udenfor den Døstol, for hvilken eventuelle Retssager skal behandles, f. Eks. saaledes, at Udvalget kommer til at bestaa af en Højesteretsdommer og to Landsdommere.

Det er selvfølgelig meget ønskeligt, at Dommerne er Personer, der i særlig Grad har erhvervet sig Erfaring i Retsbehandlingen af Handelssager, men hvis det er rigtigst, at Sø- og Handelsrettens Præsident slet ikke kommer til blot at udpege noget Medlem til Udvalget, vil det vel være muligt enten i Lovforslaget at fastholde, at Udvalgsmedlemmerne skal udpeges blandt saadanne Dommere, der særligt har Kendskab til Handelsretssager, eller at dette i hvert Fald anføres i Betænkningen.

ad § 3. Vi henstiller, at Ordet: „eventuelt“ udgaar, og at det fastslaas, at Udvalget ikke kan tage anonyme Anmeldelser op til Behandling.

Vi anser det for ganske urigtigt, at Udvalget selvstændigt kan tage Sager til Behandling. Da faktisk enhver Enkeltperson kan indsende Klage, maa dette være tilstrækkeligt, og udgaar Ordet „eventuelt“, vil ogsaa Udvalgets hele Virksomhed være mere klart begrænset i Overensstemmelse med den Begrænsning, som vi fastholder i det efterfølgende.

ad § 4. Vi henstiller, at man foretager den Ændring, at Sagerne anlægges for Sø- og Handelsretten i København som første Instans. Vi anser det for en betydelig Beroligelse for Erhvervslivet, hvis denne Ændring gennemføres, saaledes at man derved er sikker paa, at Retssagerne behandles af en handelskyndig Ret. Vi anser det for meget hensigtsmæssigt, at man i hvert Fald foreløbig, saa længe til en Retspraksis foreligger, faar alle Sager behandlet ved een bestemt Ret. Naturligvis kan man finde det noget besværligt, at en Døstol hjemmehørende i København skal behandle eventuelle Sager, hvor den paagældende Virksomhed har sit Sæde i Provinsen; men vi mener, at dette har mindre Betydning end det af os anførte, at Sagerne foreløbig altid behandles ved samme Døstol. Vi maa ogsaa gaa ud fra, at Sagerne oftest anlægges mod Virksomheder, der har et saadant Format, at det ikke kan være urimeligt, at den københavnske Døstol altid skal benyttes.

Udvikler Forholdene sig saaledes, at Retssagerne i Antal bliver større, end hvad vi mener, man bør regne med, vil man jo ved Lovens eventuelle Fornyelse kunne træffe Ændring paa dette Punkt.

Subsidiært vil vi henstille, at man i hvert Fald udformer Loven saaledes, at den vedkommende Virksomhed altid har Ret til at faa sine Sager behandlet ved Sø- og Handelsretten.

Vi henstiller, at Paragraffens sidste Stykke udgaar.

Vi anser det derimod for nødvendigt i Loven at faa fastslaet, at Udvalget ikke maa komme til at arbejde som en Priskontrollkommission, der for Eksempel har Ret til at godkende Priser og i det hele faar anden Opgave end den at sigte eventuelle Klager med Ret til at afvise disse, hvis de findes ubeføjede, medens Sagerne Behandling i øvrigt i alle Henseender maa ske ved Døstolene.

Ligeledes maa vi pege paa det nødvendige i, at man i Loven forpligter Udvalget og Døstolene til at tage tilbørligt Hensyn til den paagældende Virksomheds hele Rentabilitet. Det kan ikke undgaas, at Avancen ligger højst forskelligt paa de enkelte Varesorter.

Saafernt vort Ændringsforslag til § 1 accepteres, maa jo ogsaa i § 4, 1ste Linie, Ordet „utilbørlige“ ændres til „aabenbart urimelige“. Derimod vil det formentlig være forsvarligt at bibeholde Ordet „utilbørlige“ i Paragraffens 2den Linie, idet dette Udtryk vel nok kan bruges om Foranstaltninger til Prisansættelsernes Hævdelse.

ad § 5. Vi henstiller i Overensstemmelse med det anførte, at Ordet „utilbørlig“ i 1ste Linie ændres til: „aabenbart urimelig“.